

„Podiel od Boha...“

Suspírium: „A tak každý, kto počúva tieto moje slová a plní ich, bude sa podobáť múdremu mužovi, ktorý si postavil dom na skale. Spustil sa lejak, prihnali sa rieky, strhol sa víchor a oborili sa na ten dom, ale nepadol, lebo mal základy na skale.“ (Mt 7,24-25) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 168: „Žiť s Bohom a s Ním putovať...“

Pozdrav: „Noach urobil všetko tak, ako mu Boh prikázal.“ (IMojž 6, 22) Amen.

Suma evanjelia: je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v liste apoštola Pavla Efezanom v 1. kapitole v pätnástom až v devätnástom verši takto: *„Preto aj ja, keď som počul o vašej viere v Pána Ježiša a o láske ku všetkým svätým, neprestávam za vás ďakovať, keď vás spomínam vo svojich modlitbách, aby vám Boh nášho Pána Ježiša Krista, Otec slávy, keď ho poznávate, dal Ducha múdrosti a zjavenia, aby osvietil oči vášho srdca, aby ste vedeli, k akej nádeji vás povolal, aké je bohatstvo slávy jeho dedičstva medzi svätými a aká nesmierna veľkosť jeho moci pre nás, ktorí veríme tak, ako v nás pôsobí jeho mocná sila.“* (Ef 1,15-19) Amen.

Pieseň: Žalm č. 105: 1-3.5-6: „Nuž, Pánovi všetci spievajte ...“

Vzdych: „Hlasne jasaj Bohu, celá zem! Spievajte na slávu jeho mena, jeho slávu šírte chválospevom! Povedzte Bohu: „Úžasné sú tvoje skutky!“ (Ž 66,1-3a) Amen.

Lekcia: Kniha Józua 14. kapitola: *„Toto sú územia, ktoré Izraeliti dostali v Kanaáne, ako im ich dali do dedičstva kňaz Eleazár a Jozua, syn Núna, a rodoví predáci izraelských kmeňov. Dedičné vlastníctvo dostali lósom, ako to prostredníctvom Mojžiša Hospodin prikázal dať deviatim kmeňom a pol kmeňu. Len dvom kmeňom a pol kmeňu dal Mojžiš dedičné vlastníctvo za Jordánom, ale Lévioucom nedal dedičné vlastníctvo medzi nimi, pretože potomkovia Jozefovi tvorili dva kmene: Menašše a Efrajim. Lévioucom však nedal dedičný podiel v krajine, iba mestá na bývanie a príslahlé pasienky pre dobytok a stáda. Izraeliti urobili, ako Hospodin prikázal Mojžišovi a rozdelili krajinu. Vtedy prišli Júdovci k Jozuovi v Gilgále a Kenizejec Kaléb, Jefunneho syn, mu povedal: „Ty vieš, čo povedal Hospodin Božiemu mužovi Mojžišovi v Kaděš-Barnéi o mne a o tebe. Mal som štyridsať rokov, keď ma služobník Hospodinov Mojžiš poslal z Kaděš-Barnéy preskúmať krajinu. Ja som mu podal správu podľa svojho svedomia. Moji bratia, čo šli so mnou, prestrašili srdce ľudu. Ja som sa však pridržal Hospodina, svojho Boha. V ten deň Mojžiš prisahal: Zem, po ktorej kráčala tvoja noha, bude dedičným vlastníctvom tebe a tvojim synom naveky,*

lebo si sa vždy pridŕžal Hospodina, môjho Boha. Hospodin ma doteraz zachoval nažive, ako slúbil. Uplynulo už štyridsaťpäť rokov odvtedy, ako to Hospodin povedal Mojžišovi, keď Izrael chodil po púšti. Teraz mám osemdesiatpäť rokov. Ešte aj dnes som taký silný, ako keď ma vyslal Mojžiš. Aj dnes mám takú silu ísť do boja, akú som mal vtedy. Preto daj mi teraz toto pohorie, o ktorom hovoril Mojžiš v onen deň, lebo sám si vtedy počul, že tam sú Anákovia a veľké opevnené mestá. Azda bude Hospodin so mnou a vyženiem ich, ako povedal Hospodin.“ Jozua požehnal Kaléba, syna Jefunneho, a za dedičné vlastníctvo mu dal Hebron. Takto sa stal Hebron dedičným vlastníctvom Kenizejca Kaléba, syna Jefunneho, a je ním dodnes, pretože sa vždy pridŕžal Hospodina, Boha Izraela. Hebron sa predtým volal Kirjat-Arba. Arba bol totiž najväčším človekom medzi Anákmi. Krajina mala pokoj od vojny.“

Modlitba: Preveľký Ježišu náš, vyznávame Ti, že s veľkou dôverou ideme tam, kam nás vedieš Svojou mocnou rukou Ty sám. Vieme o Tvojej blízkosti a cítime Tvoju lojalitu. Ak nám naložíš bremeno na plecيا, dávaš nám aj silu ho niesť. Čokoľvek nám zadáš ako úlohu, môžeme začať s plným presvedčením, že Ty nám v tom pomôžeš. Dnes, keď sme úplne obklopení temnými tieňmi, satan nás tiež prenasleduje, daj, aby sme s vierou vedeli, že Ty si ho zastavil. Tvoje Slovo vykonalo a stále vykoná, čo treba. Stále badáme svetlo a sme oslobodení a oslobodené od vlastnej biedy. Tvoja ochranná ruka nás obnovuje ako tvár zeme a prichádza nás obnoviť aj dnes skrze živého Slova a Ducha Svätého. Dnes Ti, drahý Ježiš prinášame jednotlivé fragmenty nášho života, v ktorom nie je vždy prosperita a vernosť. Ty však prehovoriš v našej tme, aby tiene zmizli a svetlo vyšlo. Ďakujeme, že dáš naše životy dokopy a pri pohľade na ich časti vidíme jeho ucelený zmysel. Ty si ojedinelý Kráľ, zatiaľ čo my sme len zvädnuté kvety. Ty si oporou našich životov, aby sme službou po Tvojom boku mohli svedčiť o tom, čo si v našom vnútri vykonal. Daj, aby sme Ťa v Tvojom chráme aj dnes spoznávali ako milujúceho a láskyplného Pána, a aby sme pred celým svetom ohlasovali Tvoje veľké meno a chválili Ťa za všetko. Buď s nami, keď sa strachujeme a ustupujeme. Ty nás pohýnaj vpred, a potom s určitosťou veríme a dúfame, že si s nami. Prebuď naše spoločenstvo Kristovo, Tvoju svätú cirkev, a nenechaj ju odpočívať, kým nenastane súlad medzi rečou a skutkami. V mene Ježiša Krista, vypočuj nás a upriam našu pozornosť na Tvoju štedrosť. Amen.

Pieseň: Chválospev č. 319: „Len na Boha spolieham sa...“

Vzdych: „...povolaným, ktorí sú od Boha Otca milovaní a Ježišom Kristom chránení: milosrdenstvo vám i pokoj a láska v hojnosti!“ (Jd 1,1b-2) Amen.

Biblický text: Kniha Jozua 14. kapitola 9. verš časť c.: „*lebo si sa vždy pridržal Hospodina, môjho Boha.*“ **Tolko slov Písma Svätého.**

**Milí bratia a milé sestry, vďakyvzdanie prinášajúce kresťanské zhromaždenie
v Pánu Ježišovi!**

14. kapitolou Knihy Jozua sa začína rozdelenie krajiny, samotné osídľovanie vyvoleného ľudu, Izraela. Krajina, Kanaán je darom Hospodina, nie vydobyté územie silou a mocou ľudu. Jej rozdelenie prebehlo lósom (viď. IVMojž 26,55), teda na základe bezprostrednej vôle Boha Izraela. Tu nezohráva úlohu ľudské presvedčenie a posúdenie a ani právo mocnejšieho. Aj jednotlivé kmene lósom dostali svoje územie, a tak ich dedičstvo od Hospodina je neodcudziteľné. (viď. IVMojž 27,6-11) Jozua zostal verný Pánovi, dokonca aj vo svojej vedúcej pozícii a aj on sa musel rozpomenúť ako to bolo počas putovania. Kmene Jozefových synov i leviti dostali to, čo im patrí. Jedným patričné dedičstvo pred rieky Jordána, a leviti dostali mestá, lebo ich dedičstvom bol Hospodin, Svätý, Svätý, Svätý, Preveľký a Presvätý, Ktorý ich službu posvätil. (viď. IVMojž 18) Prvou mienkou Božieho Slova je to, že Hospodin krásne a veľmi pekne každému dal to, čo mu patrí. Nikto sa nemohol sťažovať, a nikto sa nemôže ani dnes sťažovať, že ho Hospodin o niečo ukrátil. Boh má svoju víziu a naše dedičstvo je u Neho presne určené. Vchod do zaslúbenej zeme je výdobytkom tých, ktorí mu boli verní a oddaní. Boh Izrael je veľmi štedrý a náš Otec Ježiša Krista je ešte štedrejší, lebo naše dedičstvo sa nezakladá na tom, čo je telom a krvou vydobyté, ale na tom, čo Ježiš vydobyl a nám získal skrze vlastnej obety. Boh nás usádza pri vlastnom stole. Boh nás štedro obdaruje vo vlastnom, nové šaty, nové vybielené rúcho, nové..., ktoré je v Baránkovej krvi vyčistené. Treba viac? Naším podielom je blízkosť Hospodina skrze Ježiša, a o tom sme sa presvedčili celý týždeň čítaním Listu apoštola Pavla Efezanom, v ktorom je jasne a zreteľne napísané, akí a aké sme boli, a aké a akí sme skrze Krista, nášho Pána, a to slovami: kedysi a teraz. Káléb, ďalší bývalý verný vyzvedač, nasledoval Pána celým svojím srdcom 45

rokov, odo dňa, keď vydal svedectvo, keď spomedzi dvanástich len on a Jozua povedali, že Boží ľud zvládne anákov. Jeho krédo nebolo slameným plameňom, ale odvahou, silou, mocou v Pánovi, ktorý ho poslal do zaslúbenej zeme. Rovnako ako Jozua, aj Káléb si vysoko cenil Slovo Božie, jeho zaslúbenie, ktoré Pán vyhlásil prostredníctvom Mojžiša. Teraz nadišiel čas, aby sa odvolal na zvláštny sľub, ktorý mu bol daný. Zem, na ktorej jeho viera obstála v skúške, sa teraz môže stať jeho dedičstvom. Aj vo veku 85 rokov bol stále pripravený bojovať a takisto silno sa primknúť k veciam Božím. V jeho srdci sa nič nezmenilo, lebo Hospodin v ňom prebýval. Krajina, o ktorej si tvrdil, bola vo vnútrozemí Judska a tento kmeň podporil jeho tvrdenie aj pred Jozuom. Káléb svojím vierovyznaním potvrdil svoje áno pri pláne Božom. Oddal sa Hospodinovi, nepozeral sa na to, čo má pred očami, ale na Toho, ktorý pred ním šiel. Aká veľká viera, a ako sa cení tento prístup pri rozdelení krajiny. Veľká viera, ktorá ani po rokoch nestratila zo sily a z presvedčenia, že Boh je dobrý, Hospodin je mocný, On je a jestvuje aj nad naše nevery, povery, slabosti a strach. Aké pekné je čítať a vziať si k srdcu, že ani po štyridsiatich rokoch sa u Káléba nič nezmenilo ohľadom Božích zaslúbení. Zostarol, ale sily mu neubudlo, viery mu neubudlo, lebo verne a oddane sa postavil sa stranu Toho, Ktorý ich vyslobodil z Egypta. Kto je schopný toho, je schopný všetkého. Drahý brat a milá sestra! Čoho je schopný Tvoj Boh? Čoho je schopný Hospodin zástupov pre svoj ľud? Veríš, že tvoja viera, tvoja zem, tvoja sila, tvoja odvaha nepochádza od teba, ale vyviera z vnútorného presvedčenia, že môj Boh a môj Pán je schopný všetkého pre mňa, pre moju rodinu, pre môj pracovný kolektív, pre mojich priateľov i nepriateľov. Káléb sa obrátil na Jozuu s úctou, no zároveň mu pevne pripomenul Slovo Pánovo, ktorému sú ľud aj vodca povinní poslúchať. Káléb stále veril v Pánovu moc vyhnať obrov. Jeho dcéra a zať, (ktorý bol zároveň jeho synovcom) po ňom evidentne nielen zdedili pozemok, ale prejavili aj odvahu a vieru podobnú jeho. Ich dopyt po studniach vyjadruje odhodlanie premeniť suché miesta Negebu

(vyprahnutá južná zem) na krajinu oplývajúcu mliekom a medom. To je neoblopná viera, že Boh vie i púšť obdaríť oázami. Ich nezaujímajú detaily, ich nezaujímajú otázky typu: ako, začo, načo, prečo, len veria, že Boh to vykoná. Môžeme sa učiť do Jozua a od Káléba i dnes. Prečo? V prvom rade preto, lebo Boh podčiarkuje vieru vlastných, ktorí mu boli a zostali verní. Kálébov čin, Jeho slová poukazujú na to, že jeho názor, jeho prístup, jeho odhodlanie sa vôbec nezmenili, len sa ešte väčšmi primkli toho Boha, ktorý im dal nielen uzrieť krajinu oplývajúcej mliekom a medom, ale aj ich tam usadí a svoju slávu ukáže aj požehnaním bytia na tejto zemi. Káléb sa nenechal uniesť malými detailmi udalostí, ktoré nie sú jasne vysvetlené v Slove, ale zveril sa Veľkému a Mocnému. Poďme sa učiť spoločne od Káléba: 1. Ak sme pri jednej príležitosti prejavili vernosť Pánovi, malo by to viesť k úprimnej oddanosti Pánovi po zvyšok nášho života. Nemôžeme sa zastaviť na polceste, lebo Božie zaslúbenia ako vidíme nebudú naše ihneď, ale nás potešia v pravý čas a vhodnú chvíľu. 2. Svoje dedičstvo nájdeme za okolností, v ktorých naša viera obstála v skúške. Bez skúšky nebude naše nič. Bez dobrého boja viery nám nič neprislúcha. 3. Kálebovu vieru rešpektoval celý jeho kmeň a jej ovocie sa prejavilo v kruhu jeho najbližšej rodiny. Vytvára nezlomnosť našej viery podobné postoje? Verne nasledoval Pána, vždy sa pridržal Hospodina, môjho Boha. Pred viac ako 40 rokmi bol medzi 12 vyzvedačmi aj Káléb, ale iba on a Jozua hovorili pozitívne o krajiny Kanaán. Pretože zostal verný Pánovi, dostal zvláštne dedičstvo. Jeho príklad jasne ilustruje, ako by mal žiť verný nasledovník Krista, ako môže byť naším osobitným prísľubom Otca v dôsledku novej zmluvy, všetko. Ak oľutujeme svoje hriechy, odvrátíme sa od nich, opustíme ich a prijmeme Kristovu obeť za svoje hriechy, potom prijmeme duchovné dary, ktoré pre nás Boh zamýšľal, a svojím životom dokážme pôsobenie Ducha Svätého v nás, teda prinášajme jeho ovocie. Vydávajme svedectvo o múdrosti, ktorú dal Boh práve verným, a nestrachujme sa. Toto je pravé dedičstvo toho, kto je naplnený

Duchom Svätým a mocou Božou. Ježiš, náš Pán jasne hovorí každému Petrovi, teda učeníkovi, keď sa staráme so všetkým, len nie s vlastným vyvolením: „*Ak ho chcem nechať, kým neprídem, čo ťa do toho? Ty ma nasleduj!*“ (Jn 21,22) Bez živej viery sa nedá zapáčiť Bohu. Bez viery to nepôjde, prečo, lebo je dobré si uchovať načo upriamujeme svoj zrak. Mojžiš, Jozua a Káleb mali na zreteli budúcu odmenu. (viď. Žid 11,26b) Je dobré nasledovať vždy iba Hospodina. Amen.

Modlitba: „Nech je zvelebený Boh Šadracha, Mešacha a Abéd-Nega, ktorý poslal svojho anjela a zachránil svojich služobníkov, ktorí v neho verili,...“ (Dan 3,28a)

„S Božím kráľovstvom je to tak, ako keď človek zaseje zrno do zeme. Či spí, alebo bdie, vo dne i v noci zrno klíči a rastie, ani sám nevie ako. Zem sama od seba prináša úrodu.“ (Mk 4,26-28a)

„Božia cesta je dokonalá, Hospodinova reč je osvedčená. On je štítom každému, kto sa k nemu utieka.“ (Ž 18,31)

„Neboj sa, lebo nebudeš zahanbená, nehanbi sa, lebo nebudeš potupená. Veď zabudneš na hanbu svojej mladosti a na potupu svojho vdovstva si už nespomenieš.“ (Iz 54,4)

„Hospodin je záchranou. Nech tvoje požehnanie spočívne na tvojom ľude. – Sela – .“ (Ž 3,9)

„ Potom ich vyviedol von až k Betánii, zdvihol ruky a požehnal ich.“ (Lk 24,50)

„Potom povedal: „Ježiš, rozpomeň sa na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva.“ (Lk 23,42)

Modlitba Pánova

Ofera: „Láska nikdy nezanikne.“ (IK 13,8)

Požehnanie: „Ježiš odpovedal: „Najdôležitejšie je toto: Počuj, Izrael! Pán, náš Boh, je jediný Pán! Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou dušou, celou myslou a celou silou. Druhé je toto: Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého. Iného väčšieho prikázania ako sú tieto, niet.“ (Mk 12,29-31) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 559: 1-4. verše: „ Vpred, bratia, poďme len vpred, ...“